

Nr 81

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående statstjänstemännens löner under år 1956 m. m.; given Stockholms slott den 23 februari 1956.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

Sigurd Lindholm

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1956.

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för civildepartementet, statsrådet Lindholm, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter *fråga om statstjänstemännens löner under år 1956 m. m.* samt anför därvid följande.

Enligt beslut vid 1954 års riksdag under dess höstsession har statens löneplansförordning fr. o. m. den 1 januari 1955 ersatts av statens grundlöneförordning. Denna förordning innehåller de minimilönebelopp, som tillkommer statstjänstemän och med dem i avlöningshänseende jämställda befattningshavare. Dessa lönebelopp överensstämmer i princip med de lönebelopp, som tillämpades under senare halvåret 1951. I motsats till löneplansförordningen innehåller grundlöneförordningen icke några bestämmelser om höjning eller sänkning av grundlönerna. Det har emellertid förut-

satts, att för varje särskilt år skall genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen, efter det statstjänstemännens huvudorganisationer beretts tillfälle till överläggningar i ämnet, fastställas med vilket belopp de aktuella lönerna bör utgå.

Å de nya grundlönerna utgick i avbidan på beslut om 1955 års löner tillägg med belopp av den storleken, att de utgående lönerna blev desamma som under år 1954. Sedan förhandlingar i ämnet ägt rum med statstjänstemännens huvudorganisationer, beslöts vid 1955 års riksdag (prop. 1955:191), att till grundlönebeloppen skulle, utöver nyss angivna tillägg, under år 1955 utgå särskilda tillägg av sådan storlek att lönebeloppen höjdes med i allmänhet 8 procent. Beslutet innefattade vidare, att i vissa löneklasser därjämte skulle utgå viss avlöningsförstärkning.

Efter de ändringar, som vid 1954 års riksdag vidtagits i pensionsreglementena, skall rörligt tillägg på pensionernas grundbelopp utgå enligt grunder, fastställda av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut. Enligt beslut vid 1955 års riksdag skulle tillägget under år 1955 utgöra 65 procent av tilläggsunderlaget. I fråga om tjänstepension, vars grundbelopp för tiden intill den månad, varunder vederbörande uppnår 67 års ålder, är högre än dess för tiden därefter gällande grundbelopp, skulle tillägget dock för tiden från och med sagda månad i viss mån reduceras.

Å lönerna till ett mindre antal befattningshavare, som överförts till indragningsstat eller enligt egen önskan kvarstår på gammal lönestat, ävensom å vissa pensioner utgår kristillägg samt rörligt tillägg eller dyrtidstillägg. Storleken av detta rörliga tillägg och av dyrtidstillägget har fastställts att gälla tills vidare. Kristillägget har däremot enligt grunder, som antagits vid 1947 och 1948 års riksdagar, intill utgången av år 1954 varit anslutet till höjningen av de grundbelopp, som angavs i den tidigare gällande löneplansförordningen. Efter denna förordnings upphörande har kristillägget enligt beslut vid 1955 års riksdag — med hänsyn till att fråga är om endast ett fåtal befattningshavare — av Kungl. Maj:t bestämts från fall till fall med utgångspunkt från det procenttal, som beslutats för det rörliga tillägget på pensionernas grundbelopp.

Det förutsattes i prop. 1955:191, att frågan om lönernas storlek samt om grunderna för rörligt tillägg på pensionerna och för kristillägg efter utgången av år 1955 sedermera skulle få föreläggas riksdagen. Om beslut i ämnet icke skulle ha meddelats före årsskiftet 1955/56, borde provisoriskt få tillämpas samma grunder som under år 1955.

I årets statsverksproposition (Bil. 2, s. 26) förutsattes, att frågan om storleken av tilläggen på grundlönerna och på pensionernas grundbelopp under år 1956 senare skulle få underställas riksdagen.

Förhandlingar om de statsanställdas löner under år 1956 har nu förts med statstjänstemännens huvudorganisationer, Statstjänarkartellen, Statstjänstemännens riksförbund, Sveriges akademikers centralorganisation och Tjänstemännens centralorganisation. Därvid har — under förutsättning av

Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande — med samtliga organisationerna tidigare i dag träffats en överenskommelse av följande innehåll.

1. Till de under år 1955 utgående månadslönerna skall — med undantag av löneklasserna 1—3 å löneplan 1 — läggas särskilda lönetillägg så att lönebeloppen för månad kommer att uppgå till belopp, som anges i bifogade tabell.¹

Lönetilläggen utgår fr. o. m. den 1 januari 1956; i vad avser månaderna januari—april 1956 uträknas dock lönehöjningen med hjälp av särskilda tabeller, i vilka beaktas endast löneplanslönen för månad och C-avdrag.

2. Övriga i statens grundlöneförordning avsedda lönebelopp — med undantag av övertidsersättning — ävensom vikariatsersättning omräknas i anslutning till de ändrade månadslönerna.

3. Andra vid sidan av månadslön (motsvarande) utgående särskilda ersättningar samt lönetillägg och tilläggsarvoden skall vara oförändrade med undantag av följande lönetillägg:

a) Obekvämhettstillägg enligt kungörelsen den 4 mars 1955, nr 68, höjes fr. o. m. den 1 juli 1956 till 1 krona 20 öre för timme för obekväm arbetstid med följande förläggning, nämligen

å vardag, som omedelbart efterföljes av sön- eller helgdag, mellan klockan 16 och 24 respektive, å dag före Långfredagen, Kristi Himmelsfärds dag eller Alla Helgons dag, mellan klockan 19 och 24,

å sön- eller helgdag, påskafton, midsommarafton eller julafton, samt

å vardag, som följer efter sön- eller helgdag, mellan klockan 0 och 6.

b) Sjötillägg höjes fr. o. m. den 1 juli 1956 till belopp, som anges i bifogade tabell.²

4. Arvoden till icke lönegradsplacerad personal höjes i ungefär samma grad som under 1. angivits. Undantag göres dock i fråga om arvoden, som har karaktären av bisysslearvoden.

5. Det rörliga tillägget på pensionernas grundbelopp höjes fr. o. m. den 1 januari 1956 till 71 %.

Om i anledning av förslag till 1956 års riksdag beslut fattas om standardförbättring å folkpensioner, skall det i kungörelsen den 15 maj 1953 (nr 193) om rörligt tillägg å vissa pensioner m. m. under 2. angivna procenttalet 35 höjas med 5 procentenheter för varje standardtillägg å folkpension, räknat fr. o. m. tidpunkten för tilläggets utgående.

6. Under den tid denna överenskommelse gäller må icke vidtagas stridsåtgärd av vad slag det vara må.

Departementschefen. Vid årets samordnade avtalsrörelse på den enskilda sektorn av arbetsmarknaden har centrala överenskommelser träffats mellan Svenska arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen i Sverige resp. Tjänstemännens centralorganisation. Den förra överenskommelsen innebär i huvudsak, att tidlöner och ackord höjes med i genomsnitt 3,7 procent. Där est inom något avtalsområde denna ökning ej uppgår till i genomsnitt 16 öre per timme för vuxna arbetare, skall för detta område tillägget i genomsnitt — för vuxna män resp. vuxna kvinnor — utgöra 16 öre per timme.

¹ Tabellen, vilken är likalydande med den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan A, har här uteslutits.

² Tabellen, vilken är likalydande med den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan B, har här uteslutits.

Inom ramen för den kostnadsökning, som följer av uppgörelsen, förutsättes fördelning kunna ske på annat sätt än enligt de nu angivna grunderna. Enligt den senare överenskommelsen höjes tjänstemannalönerna med 4 procent. I båda överenskommelserna förutsättes, att eventuella ändringar av ekonomisk innebörd i avtalens allmänna bestämmelser i regel skall avräknas på den generella höjningen. Parterna har förbundet sig att verka för att de riktlinjer, som uppdragits i överenskommelserna, följes även på områden, som ligger utanför det för vederbörande parter gemensamma verksamhetsområdet.

Mot bakgrunden av det resultat, till vilket den samordnade avtalsrörelsen sålunda lett, är det naturligt, att vid de nu slutförda förhandlingarna eftersträvat att hålla den generella löneförbättringen för år 1956 på de statliga och statsunderstödda sektorerna av arbetsmarknaden inom gränserna för vad som överenskommit på den enskilda sektorn. Förhandlingarna har till följd härav kunnat i allt väsentligt inriktas på frågan om avvägningen av löneförbättringen inom en kostnadsram, motsvarande 4 procent av de totala lönekostnaderna.

Med beaktande av det anförda har under förhandlingarna överenskommit, att till de nu utgående *månadslönerna* skall — med undantag av löneklasserna 1—3 å löneplan 1 — läggas särskilda lönetillägg av sådan storlek, att lönebeloppen för månad höjes med 4 procent, dock lägst med visst minimibelopp. Detta belopp utgör på 3-ort 32 kronor, motsvarande en löneökning av 16 öre för timme vid en arbetstid av 200 timmar för månad. Under hänsynstagande till nuvarande löneplansspännvidd blir minimibeloppen på 2-, 4- och 5-ort resp. 31, 33 och 35 kronor. Verkan av minimiregeln sträcker sig upp till 14 löneklassen på löneplan 1.

De särskilda tillägg, som under år 1955 lagts till månadslönerna enligt statens grundlöneförordning har, där ej Kungl. Maj:tt annat medgivit, utgått endast till tjänstemän, som uppnått 17 års ålder. Det har bl. a. av praktiska skäl ansetts önskvärt, att ifrågakvarande särbestämmelse slopas. Det förhållandet att enligt överenskommelsen månadslönerna i löneklasserna 1—3 å löneplan 1 icke skall höjas får ses i samband härmed.

De lönebelopp för månad, som med tillämpning av här anförda grunder avses skola gälla under år 1956, har angivits i den i överenskommelsen under punkt 1 omförmälda tabellen, vilken torde få fogas såsom *bilaga A* till statsrådsprotokollet i detta ärende.

I överenskommelsen har förutsatts att den retroaktiva regleringen av löneförmånerna för år 1956 skall på samma sätt som under år 1955 ske enligt förenklade regler. För månaderna januari—april i år avses sålunda lönehöjningen skola uträknas med hjälp av särskilda tabeller, vilka uppgjorts med beaktande endast av löneplanslönen för månad och C-avdrag. Erfarenheterna från föregående år visar, att en avsevärd minskning av det administrativa merarbete, som den retroaktiva regleringen eljest skulle medföra, härigenom kan vinnas.

Liksom fallet var under åren 1951, 1952 och 1955 bör arvoden till icke

löneplansplacerad personal höjas i ungefär samma grad som månadslönerna enligt statens grundlöneförordning. Undantag skall dock göras i fråga om arvoden, som har karaktären av bisysslearvoden.

Såsom av det anförda framgår innebär den träffade överenskommelsen i fråga om statstjänstemännens månadslöner, att systemet med en 4-procentig uppräkningsregel över hela löneskalan kombinerats med en garantiregel om en minsta löneökning, ungefär motsvarande 16 öre för timme. Kostnadsökningen för månadslönernas höjning kommer till följd härav att överstiga 4 procent. För att den totala kostnadsökningen likväl skall kunna hållas inom den förut angivna 4-procentsramen, har enighet vunnits därom, att någon generell uppräkningsregel av de vid sidan av månadslön utgående ersättningsarna icke skall ske. Överenskommelsen innebär i detta hänseende beträffande de i statens grundlöneförordning avsedda lönebeloppen, att gällande belopp för övertidsersättning skall bibehållas oförändrade. Vikariatsersättningen skall däremot omräknas i anslutning till de ändrade månadslönerna. Övriga vid sidan av månadslön (motsvarande) utgående särskilda ersättningar samt lönetillägg och tilläggsarvoden avses vara oförändrade. Undantag har dock gjorts för obekvämhettstillägg och sjötillägg, vilka dock icke skall höjas förrän fr. o. m. den 1 juli 1956.

Bestämmelser om *obekvämhettstillägg* återfinnes i kungörelsen den 4 mars 1955, nr 68. Obekvämhettstillägget utgår f. n. med ett enhetligt belopp av 60 öre för timme.

Med obekvämt arbetstid avses i kungörelsen arbetstid, som infaller a) mellan klockan 19 och 6, b) å sön- eller helgdag, påskafton, midsommarafton eller julafton mellan klockan 6 och 19 samt c) å vardag, som omedelbart efterföljes av sön- eller helgdag, mellan klockan 16 och 19, dock ej å dag före Långfredagen, Kristi Himmelsfärds dag eller Alla Helgons dag.

Det förslag, varom enighet uppnåtts med personalorganisationerna, innebär att obekvämhettstillägget skall fördubblas till 1 krona 20 öre för timme för sådan arbetstid, då de förhållanden, som motiverar tilläggets utgående, gör sig särskilt kännbara. Det förhöjda tillägget skall sålunda i princip utgå för arbetstid förlagd mellan klockan 16 å lördag eller helgdagsafton och klockan 6 nästföljande vardag; å dag före Långfredagen, Kristi Himmelsfärds dag eller Alla Helgons dag dock först fr. o. m. klockan 19.

Föreskrifter angående *sjötillägg* återfinnes i de särskilda bestämmelserna för försvaret i 35 § 2 mom. statens allmänna avlöningsreglemente. Justeringar i sjötilläggsbeloppen skedde senast den 1 juli 1952 i anledning av beslut av samma års riksdag (prop. 1952: 204).

De sjötilläggsbelopp för dag, som enligt den träffade överenskommelsen avses skola gälla fr. o. m. den 1 juli 1956, framgår av den i överenskommelsen under punkt 3 b) omnämnda tabellen, vilken torde få fogas såsom *bilaga B* till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Överenskommelsen innebär en i allmänhet relativt kraftig ökning av sjö-

tilläggsbeloppen. I anslutning härtill torde få erinras om att chefen för marinen i skrivelse den 25 mars 1955 under åberopande särskilt av nedgången i antalet underbefäl vid flottan föreslagit en betydande uppräknig av sjötilläggen å övervattensfartyg. I övrigt får framhållas, att den nya sjötilläggsstabellen förenklats i förhållande till den nu gällande bl. a. så till vida, att antalet sjötilläggsbelopp minskats samt att de särskilda förhöjda sjötilläggen till vissa yrkesmän slopats. Förslaget innebär vidare, att sjötilläggen vid tjänstgöring å undervattensbåt skall utgå med 100 procents förhöjning av de å övervattensfartyg gällande beloppen mot för närvarande med 150 procents förhöjning.

Vad angår *pensionerna* gäller för närvarande, att sådant rörligt tillägg på pensioner m. m., som jämlikt av Kungl. Maj:t utfärdade föreskrifter må utgå enligt grunder, fastställda av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut, skall utgå efter 65 procent av tilläggsunderlaget. Är det fråga om tjänstepension, vars grundbelopp för tiden intill den månad, varunder vederbörande uppnår 67 års ålder, är högre än dess för tiden därefter gällande grundbelopp, skall det rörliga tillägget enligt den vid 1953 års riksdag beslutade provisoriska lösningen av frågan om samordning av tjänstepension och folkpension (prop. 1953: 184) för tiden från och med den månad, då 67 års ålder uppnås, minskas med ett belopp motsvarande 35 procent av skillnaden mellan grundbeloppen.

Utan att därmed ställning tagits till frågan, i vad mån det rörliga tillägget på pensionernas grundbelopp för framtiden skall följa löneökningarna till de i tjänst varande, har under förhandlingarna överenskommit, att ifrågasvarande rörliga tillägg skall, räknat fr. o. m. den 1 januari 1956, höjas till 71 procent. Härigenom kommer pensionerna att ökas i ungefär samma utsträckning som månadslönerna.

I årets statsverksproposition (Bil. 7, s. 281) har förutskickats förslag till riksdagen om viss förhöjning av folkpensionerna med anledning av den allmänna standardhöjning, som inträtt sedan pensionsbeloppen senast fastställdes. Med anledning härav har vid förhandlingarna frågan om den fortsatta samordningen av tjänstepension och folkpension behandlats. Enighet har härvid uppnåtts om att — därest vid 1956 års riksdag beslut fattas om standardförbättring å folkpensioner — det förenämnda procenttalet 35 skall höjas med 5 enheter för varje nytt standardtillägg å folkpension, räknat från och med tidpunkten för tilläggets utgående. Standardtillägg har härvid förutsatts komma att uppgå till 40 kronor för år för gift folkpensionär, vars make uppbär folkpension, och 50 kronor för år till annan folkpensionär. Det bör framhållas, att den överenskomna reduktionsregeln står helt i överensstämmelse med 1953 års förenämnda riksdagsbeslut. Överenskommelsen innebär sålunda en fortsatt provisorisk lösning av samordningsfrågan. Det har förutsatts, att en slutlig lösning av frågan måste anstå i avvaktan på resultatet av pågående utredningar inom pensionsområdet.

Det *kristillägg*, som alltjämt utgår till vissa befattningshavare, bör för år 1956 bestämmas med utgångspunkt från det procenttal, som överenskommits för det rörliga tillägget på pensionernas grundbelopp. Löneökningen för befattningshavare, som åtnjuter *kristillägg*, bör beräknas så, att den icke överstiger den löneökning, som tillkommer närmast motsvarande tjänstemän på reglerad lönestat.

I överenskommelsen har slutligen upptagits, att under den tid överenskommelsen gäller stridsåtgärd av vad slag det vara må icke får vidtagas. Härigenom gäller för år 1956 en *total fredsplikt* inom nu berörda delar av arbetsmarknaden. Fredsklausulen medför, att de särskilda tillägg, som lägges till grundlönebeloppen, icke bör utgå till medlemmar i en organisation, som bryter mot fredsplikten genom att under den tid, överenskommelsen gäller, vidtaga stridsåtgärd. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de undantag från tillämpningen av de särskilda lönetilläggen, som till följd härav kan komma i fråga. Även i andra fall torde emellertid Kungl. Maj:t liksom under föregående år böra äga befogenhet att besluta, att ifrågakarande lönetillägg icke skall utgå. Jag torde få åberopa vad som härutinnan anförts i prop. 1955:191 (s. 6).

Den träffade överenskommelsen bör enligt min mening godtagas och underställas riksdagens prövning. Frågan om lönernas storlek samt om grunderna för rörligt tillägg på pensionerna och för *kristillägg* efter utgången av år 1956 torde sedermera få underställas riksdagen. Därest beslut i ämnet icke skulle ha meddelats före årsskiftet 1956/57, synes provisoriskt få tillämpas samma grunder som under innevarande år.

Kostnadsökningen för statsverket vid ett genomförande av överenskommelsen kan för år 1956 uppskattas till i runt tal 155 miljoner kronor, innebärande en ökning av kostnaderna för tjänstemannalöner och för pensioner med 4 procent. Av nämnda belopp belöper omkring 128 miljoner kronor på löner och arvoden, ungefär 21 miljoner kronor på pensioner samt ca 6 miljoner kronor på obekvämhetsstillägg och sjötillägg. Av de totala kostnaderna hänför sig ca 55 miljoner kronor till de affärsdrivande verken samt 100 miljoner kronor till statsförvaltningen i övrigt och statsunderstödd verksamhet.

Då de på affärsverken belöpande kostnaderna bör bestridas i den ordning, som dessa verks övriga utgifter bestrides — vilket uppenbarligen kan innebära ett inkomstbortfall för statsverket — kommer riksstatens utgiftssida att belastas med allenast sistnämnda belopp av 100 miljoner kronor. I allmänhet bör denna del av kostnadsökningarna i vanlig ordning redovisas under resp. avlönings- och pensionsanslag, vilka följaktligen kommer att överskridas. I den mån under anslagen upptagits särskild post till rörligt tillägg torde från denna anslagspost böra bestridas kostnaderna för de särskilda lönetilläggen.

De ökade kostnaderna torde i många fall belasta anslag eller anslagsposter, som är maximerade. Beträffande dessa anslag och anslagsposter synes Kungl. Maj:t därför böra erhålla bemyndigande att medge erforderligt överskridande. I de fall då kostnaderna faller på reservationsanslag, torde det emellertid vara lämpligare att särskilda medel ställes till förfogande för kostnadernas bestridande. På grund härav och då kostnaderna för löne- och pensionsökningarna bör komma till uttryck i budgeten bör — i överensstämmelse med vad riksdagen beslutat vid tidigare tillfällen — under tolfte huvudtiteln för nästa budgetår upptagas ett särskilt anslag för ändamålet. Detta anslag, som lämpligen torde böra benämnas Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner, bör uppföras med 100 miljoner kronor. För innevarande budgetår bör ett motsvarande anslag å 45 miljoner kronor anvisas på tilläggsstat.

I allmänhet bör de avlönings- och pensionsutbetalande myndigheterna icke äga förfoga över de anslag, som ifrågasatts för täckning av det beräknade överskridandet av anslagsmedlen för tilläggsförmånerna. Kungl. Maj:t torde dock liksom under tidigare budgetår böra erhålla bemyndigande att från dessa anslag anvisa medel i de fall, då överskridanden icke lämpligen bör ske. Sålunda torde efter Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall medel från förevarande anslag böra få tagas i anspråk bl. a. för bestridande av de kostnadsökningar för sakanslagsavlönad personal, som föranledes av den träffade överenskommelsen.

I detta sammanhang torde jag få anmäla, att statens avtalsnämnd med skrivelse den 11 januari 1956 redovisat en mellan nämnden och Statstjänarkartellen den 16 december 1955 träffad överenskommelse om ett s. k. ramavtal, som är avsett att — med vissa i avtalet angivna undantag — tillämpas då kollektivavtal träffas för deltidsanställd personal om skötsel och tillsyn av värmeanläggningar samt sådana arbetsuppgifter i övrigt, som brukar åvila fastighetsarbetare.

Det är för närvarande svårt att överblicka på vilka områden och i vilken utsträckning här avsedda kollektivavtal kommer att slutas. Det torde emellertid få förutsättas, att kostnaderna i viss utsträckning kommer att belasta maximerade anslag eller anslagsposter och att det kan bli nödvändigt att överskrida sådana anslag eller anslagsposter. Det synes för den skull lämpligt att, därest riksdagen ej har något att erinra häremot, nyss berörda bemyndigande för Kungl. Maj:t att medge erforderliga överskridanden för lönehöjningarna jämväl får avse överskridanden av nu angiven anledning.

Vad angår arvodespersonalen bör det få ankomma på Kungl. Maj:t att medge höjning icke blott av sådana arvoden, som bestämts av Kungl. Maj:t, utan även av arvoden, som fastställts av riksdagen. Under åren 1951 och 1952 bereddes en väsentlig del av den dåvarande arvodespersonalen anställning såsom extra tjänstemän. I de fall då sådan anställningsform ej ansågs böra ifrågakomma, eftersträvades att närmare ansluta arvoden till de konfanta avlöningsförmånerna i viss löneklass. Detta bör liksom förra året vara fallet även i år.

Riksdagens bemyndigande torde böra inhämtas att vidtaga av överenskommelsen betingade ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente och i kungörelsen om obekvämhetsstillägg. Frågan om de ändringar, som i konsekvens härmed bör vidtagas i gällande föreskrifter om tilläggsförmåner till personal å sjömättnings- och isbrytarfartyg, torde jag senare få anmäla för Kungl. Maj:t.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

1) besluta att till de i statens grundlöneförordning angivna månadslönerna skall, med de undantag varom Kungl. Maj:t kan finna gott förordna, under år 1956 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som anges i förutnämnda överenskommelse;

2) besluta att sådant rörligt tillägg på pensioner m. m., som enligt av Kungl. Maj:t utfärdade föreskrifter må utgå efter grunder, fastställda av Kungl. Maj:t med stöd av riksdagens beslut, skall under år 1956 — med beaktande av vad i det föregående anförts beträffande en fortsatt provisorisk samordning av tjänstepension och folkpension — utgå efter 71 procent av tilläggsunderlaget;

3) besluta att kristillägg under år 1956 skall utgå enligt grunder, som angivits i det föregående;

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av mig förut angivna grunder besluta om höjning av arvoden till befattningshavare i statlig eller statsunderstödd verksamhet;

5) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i statens allmänna avlöningsreglemente den 30 juni 1948 (nr 436) samt kungörelsen den 4 mars 1955 (nr 68) om obekvämhetsstillägg, som erfordras för genomförande av förslagen om höjning från och med den 1 juli 1956 av sjötillägg och obekvämhetsstillägg;

6) bemyndiga Kungl. Maj:t att för budgetåren 1955/56 och 1956/57 medge de överskridanden av maximerade anslag och anslagsposter, som kan föranledas av vad under 1 —5 föreslagits;

7) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1955/56 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 45 000 000 kronor; samt

8) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner* å riksstaten för budgetåret 1956/57 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 100 000 000 kronor.

Kungl. Maj:ts proposition nr 81 år 1956

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Jan-Chr. Montelius

Bilaga A

Löneplan nr 1

Löneklass, nr	Månadslön, kronor i ortsgrupp				Löneklass, nr	Månadslön, kronor i ortsgrupp			
	2	3	4	5		2	3	4	5
1	437	457	475	496	21	1 086	1 135	1 182	1 232
2	449	470	491	513	22	1 151	1 202	1 254	1 306
3	469	490	510	532	23	1 217	1 272	1 328	1 382
4	519	542	567	592	24	1 286	1 345	1 403	1 461
5	546	569	593	620	25	1 367	1 424	1 483	1 541
6	574	601	627	653	26	1 449	1 507	1 564	1 622
7	606	634	661	690	27	1 535	1 594	1 653	1 711
8	639	668	697	727	28	1 622	1 681	1 739	1 797
9	669	699	728	759	29	1 712	1 770	1 827	1 886
10	700	732	761	794	30	1 800	1 858	1 915	1 974
11	728	762	794	828	31	1 883	1 941	1 999	2 058
12	756	789	823	857	32	1 967	2 025	2 083	2 142
13	781	816	852	887	33	2 038	2 096	2 154	2 213
14	806	842	879	915	34	2 110	2 168	2 228	2 285
15	838	876	912	951	35	2 181	2 240	2 298	2 357
16	867	907	947	986	36	2 255	2 313	2 370	2 427
17	902	940	982	1 022	37	2 325	2 384	2 442	2 499
18	936	977	1 019	1 062	38	2 397	2 455	2 513	2 571
19	979	1 023	1 067	1 111	39	2 469	2 526	2 584	2 643
20	1 024	1 070	1 117	1 163	40	2 541	2 598	2 655	2 713

Löneplan nr 2

Löneklass, nr	Månadslön, kronor	Löneklass, nr	Månadslön, kronor
1	1 712	14	2 876
2	1 797	15	2 980
3	1 882		
4	1 967	16	3 084
5	2 052	17	3 188
		18	3 292
6	2 137	19	3 396
7	2 222	20	3 500
8	2 308		
9	2 393	21	3 604
10	2 479	22	3 812
		23	4 020
11	2 565	24	4 353
12	2 650	25	4 930
13	2 763		

Kungl. Maj:ts proposition nr 81 år 1956

Löneplan nr 3

Löne- klass, nr	Månadslön, kronor i lönegrupp				
	I	II	III	IV	V
1	1 522	1 708	1 894	2 080	2 265
2	1 610	1 796	1 981	2 166	2 352
3	1 696	1 882	2 068	2 255	2 440
4	1 783	1 969	2 154	2 341	2 526

Löneplan nr 4

Löne- klass, nr	Månadslön, kronor i lönegrupp				
	I	II	III	IV	V
1	1 013	1 124	1 233	1 345	1 456
2	1 056	1 166	1 276	1 387	1 499
3	1 106	1 217	1 328	1 438	1 550
4	1 166	1 276	1 387	1 499	1 610

Löneplan nr 5

Löne- klass, nr	Avdelning				
	A	B			
		Ortsgrupp			
		2	3	4	5
Månadslön, kronor					
1	277	357	383	409	435
2	304	383	409	436	462
3	330	409	436	462	488
4	357	436	462	487	515
5	383	462	489	514	541
6	419	499	523	549	576
7	453	533	559	585	610

Bilaga B

Sjö tillägg

Beställningshavare tillhörande lönegrad	Sjö tillägg för dag vid tjänstgöring	
	å annat fartyg än undervattensbåt, kronor	å undervattensbåt, kronor
<i>Militära beställningshavare</i>		
Mha 1 och 2	2	4
Mf 7 och 8	3	6
Me, Mg 10 och 11	4	8
Ma, Me 14	5	10
Ma, Me 16 och 19	6	12
Ma 21 och 23	7	14
Ma 27	9	18
Ma 30 och 33	11	22
Ma 37 och Mo 13—15	15	—
Mo 17	17	—
<i>Civilmilitära beställningshavare</i>		
Ca, Ce, Cg 25	7	14
Ca, Ce, Cg 27—29	9	18
Ca, Ce, Cg 31, 33 och 37	11	22